

ಇನ್ನು ಒಂದು ಪ್ರವೃತ್ತಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿದೆ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಒಟ್ಟಿರು ನಿಮಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕಿಂತ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಅದನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಲ್ಲರೂ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಹೇಳಿದರೆ ಮಾತ್ರ 'ಇರಬಹುದೇನೋ' ಅಂದುಹೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಈ ರೀತಿ ಕಿಂತ ಮಾಡಬಾಗುವುದು ನಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ 2-3 ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದುಹೊಗಿರುತ್ತದೆ.

ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶ್ರವಣದೋಪ ಕಾನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಡಿಮೆ ಇತ್ತು. ಕೇಗಾರಿಕೆರಣ ಅದ ಬಳಿಕ ಹೆಚ್ಚಾರು— ಗಂಡಸರು ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಶ್ರವಣದೋಪದ ಸಮಸ್ಯೆ ಸಮಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಹಿಂದೆ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮನಬಿಟ್ಟು ಹೋರಿಗೆ ಓಡಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದರೆ ಈಗ ಗಂಡಿಗೆ ಸರಿಸುಮಾಗಿ ದುಡಿಗೆ ಹೋರಿಗೆ ಹೋಗುವುದರಿಂದ ಶಬ್ದ ಮಾಲಿನ್ಯದ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮ ಅವರ ಮುಳ್ಳು ಸಮನಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆ. 15-20 ವರ್ಷಗಳಿಂದಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ನಗರ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಹೆಚ್ಚಿತ್ತವೆ. ಜೊತೆಗೆ ದ್ವೈತ ಗಾತ್ರದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಯಂತ್ರಗಳ ಬಳಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಹೆಚ್ಚಾದ ವಾಹನ ಸಂಚಾರ, ಅದರಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ದೂಳು, ಹಾನಿಗಳ ಭಾರಿ ಶಬ್ದ— ಹಿಂಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ನಮ್ಮ ಕಿಂತ ಮೇಲೆ ಎಚೆಬಿಡದ ದಾಳಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದೆ.

ಈ ಮದ್ದೆ ನಮ್ಮ ಮನರಂಜನೆಯ ಸಲಕರಣೆಗಳೂ ಕಣ್ಣು— ಕಿಂತ ಮೇಲೆಯೇ ಹೆಚ್ಚು ಡಾಗಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದೆ. ಚಿಪ್ ಇಲ್ಲದ ಮನಗಳಲ್ಲ, ಮೊಬೈಲ್ ಇಲ್ಲದ ಮನವುಲ್ಲಿ. ಮೊಬೈಲ್ ನಲ್ಲಿ ಸದಾ ಸಂಗೀತ ಇತ್ಯಾದಿ ಕೇಳುವುದು ಈಗ ಬಹುತೇಕಿಗೆ ಒಂದು ಹುಟ್ಟಿನಂತೆ ಆಗಿದೆ. ಸತತವಾಗಿ ಅಥವಾ ಗಂಟೆಗೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಕಿಂಗೆ ಹಿಂಗೆ ಕೆಲಸ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಮಸ್ಯೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು ಎಂದೇ ಅಥವಾ. ಬಹುತೇಕ ಯಿಂದಿನರು ಈಗ ಇಯರ್ ಫೋನ್ ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಜೊಬ್ಲ್ಯಾದ್ ಮೊಬೈಲ್ ಇಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಅದರ ವೈರಾಗ್ಯ ಕಿಂಗೆ ಜೊತೆ ಬೀಳಿಸಿ ರಸ್ತೆ ತುಂಬಾ ಅಡ್ಡಾಡುವುದೆಂದರೆ ಈಗಿನ ಯಿಂದಿನರಿಗೆ ಅದೊಂದು ಘೂರ್ಣನೆ. (ಹಿಂಗೆ ಇಯರ್ ಫೋನ್ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಅಪಘಾತಗಳಾಗದಂತೆ ನಡೆಯುವ ಕಲೆಯನ್ನು ಬಹುತೇಕ ಜನರು ಕರಗತ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.) ಅದರೆ ಕಿಂತ ಬಳಗೆ ಬೀಳುವ ಶಬ್ದ ಅವರ ಕಿಂತ ತಮ್ಮಣಿಗೆ ಉಂಟು ಮಾಡುವ ಅಪಾಯದ ಅಲಿವಾಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ವಾಹನದ ಶಬ್ದ ಹೆಚ್ಚು ಇರುವಾಗ ಇಯರ್ ಫೋನ್ ನ ಶಬ್ದ ಸಣ್ಣಿಗ್ರಹಿ

ಹಾಡು ಕೇಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಇಯರ್ ಫೋನ್ ನಲ್ಲಿ ಶಬ್ದ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಕಿಂತ ತಮ್ಮಣಿಗೆ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಹಾನಿಯನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಬೈಕ್ ಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಕರಿಸುವ ಬಹುತೇಕ ಯಿಂದಿನ ಹೆಚ್ಚು ಒಳಗೆ ಇಯರ್ ಫೋನ್ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ಓಡಾಡುವುದು ಈಗ ನಾಮಾನ್ಯ. ನಗರದ್ದು ಹೇಳಿ ಕೇಳಿ ಅವಸರದ ಬದುಕು. ಯಾರಿಗೂ ಸಮಯ ಇಲ್ಲ. ಬೈಕ್ ನಲ್ಲಿ ಹೋಗುವಾಗಲೇ ಫೋನ್ ಬಂದರೆ ಮಾತನಾಡುವುದು ಅವರ ಉದ್ದೇಶ. ಕೆಲವರು ಅಲ್ಲಾ ಹಾಡು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಬೈಕ್ ಒಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂಗೆ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಹೋರಿಗೆ ಶಬ್ದಿಕ್ತಂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಇಯರ್ ಫೋನ್ ಸೌಂಡ್ ಇಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಕಿಂತ ತಮ್ಮಣಿಗೆ ಹಾನಿ ಉಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಹಿಂದೆಲ್ಲಾ ವೈರಾಗ್ಯ ಬಳಿಗೆ 50 ವರ್ಷ ಮೇಲ್ಕೆಂಬರಷ್ಟೇ ಶ್ರವಣ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಪರಿಹಾರ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದರೆ ಈಗ 30-40 ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನವರು ಬರುವುದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೆ 15 ರಿಂದ 30 ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನವರಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ 2 ರಷ್ಟು ಜನ ಮಾತ್ರ ಶ್ರವಣ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಪರಿಹಾರ ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ನೊರಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ಜನರಿಗೆ ಈ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರವಣ ದೋಪ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿದೆ. ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯ ಸಂಖ್ಯೆಯ ವರದಿಯೂ ಇದನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಬಹುತೇಕ ಬಿಡು ಪಟ್ಟಿ ಹೆಚ್ಚು ಜನರಿಗೆ ಶ್ರವಣದೋಪ ಕಾನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ.

ಬಹುತೇಕ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮನರಂಜನೆಯ ಮಾಡುವಾಗಳ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದು ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ಜೊತೆಗೆ, ಬಾರ್, ಪಬ್, ಹೋಟೆಲ್, ಡ್ರಾಫ್ಟ್ ಬಾರ್ಗಳಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಸಂಗೀತ ಹಾಕುವುದು; ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಮ್ಯಾಡಾನದಲ್ಲಿ ಭಾರೀ ಅಭಿರದೊಂದಿಗೆ ಅರಂಬಿಸುವುದು; ಏಡಿಯೋ ಗೇಮ್ಸ್; ಸಂಭಿ ಸಮಾರಂಭಗಳಲ್ಲಿ

ಸತತವಾಗಿ ಅಥವಾ ಗಂಟೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಇಯರ್ ಫೋನ್
 ಹಾಗೆ ಹಾಡು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ. ಹಾಗೆ ಕೇಳಿಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ ನಡುಸಿದುವೆ ಹತ್ತು ನಿಮಿಷ ವಿರಾಮ ಕೊಡಿ.